

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 56. Sessio VI. Charisii Libellus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](#)

bus defunctus sum; nam testis sit mihi Sæculum V.
Deus! tunc, quando ad Imperatoris con- A C 431.
spectum vocatus fui, nihil magis certum
existimabam, quam me in mare præjicien-
dum. Hæc Comitis Irenæi epistola est.
Ultima, quam retulimus, quorumdam
sententia vicit, & Joannes Comes, Lar-
gitionibus, seu ærario Præfectus Ephe-
sum missus.

§. LVI.

Sessio sexta. Charisi Libellus.

Joanne Comite in itinere agente, Con- Edit. Mer-
cilium Sessionem sextam in Domo cat. ap. Ba-
Episcopali Memnonis, undecimo Kalen- luz. p. 610.
das Aug. seu 28va Epiphi, id est, 22da
Julii, celebravit. S. Cyrillus tanquam
Papæ Vicarius, præerat; Sacræ Sedis
Legatorum nomina demum post omnes
Episcopos visuntur. Petrus, Presbyter
Alexandrinus, & Notariorum Primice-
rius, dixit: *Sacrum Concilium, volens*
fidei, & paci Ecclesiarum providere, fidei
definitionem proposuit, quam in manibus
habemus; jussit Concilium, ut legeretur,
& Actis insereretur. Primo positum erat
Symbolum Nicænum, additis verbis: hæc
illa est sancta fides, quam totus orbis cre-
dere tenetur, quia universæ Ecclesiæ, quæ
sub cælo degit, utilis est, & sufficit. Quia
tamen sunt, qui banc confiteri simulant,
eius autem sensum pro cerebri sui luxuria
expli-

Sæculum V. explicant, necessarium fuit, ut Patrum Or.
A.C. 431. thodoxorum sententiae explanarentur, &
monstraretur, quo sensu banc fidem acce-
rint, & prædicaverint, & quo sensu omnia
illi, cuius fides pura est, & integra, eandem
intelligere, explicare, & prædicare tenean-
tur. Petrus Presbyter dixit: *in manibus ba-*
bemus libros Sanctorum Patrum Episcopo-
rum, & Martyrum, ex quibus aliquos arti-
culos excerptimus. Jussit Concilium, ut le-
gerentur, & actis insererentur. Idem fu-
ere textus, qui in prima Sessione, in qua
Nestorius damnatus, prælecti.

Post hæc Charisius, Ecclesiæ Philadel-
Sup. §.48. phicæ in Lydia œconomus, ad Conci-
lum detulit, quosdam illius Provincia
Hæreticos, cum Doctrinam Ecclesiæ Ca-
tholicæ edoceri cupiissent, in pejores
prioribus errores prolapsos; nam Pres-
byteri duo, quibus nomina Antonius, &
Jacobus, cum epistolis commendatitiis
Anastasii, & Photii, etiam Presbytero-
rum, qui tunc Nestorio adhærebant, e
Civitate Constantinopoli advenerant;
exhibitis his epistolis Jacobus, & Anto-
nius, tanquam Catholicæ, ab Episcopis Ly-
diae recepti, illis Hæreticis, qui conver-
sionis desiderio tenebantur, fidei exposi-
tionem subscribendam obtulerant, impiis
erroribus refertam. Ut clarius, quæ vel-
let, cognoscerentur, Charisius querelam
scriptam additis Hæreticorum expositio-
nibus,

nibus, & illorum, qui decepti fuerant, Sæculum V.
subscriptionibus, Concilio tradidit. In A. C. 431.
hoc libello solus Presbyter Jacobus accusabatur, qui Philadelphia veniens, multis hominibus rudibus, etiam Clericis imposuerat, ita ut suis litteris testimonium dicerent, Jacobum esse Catholicum, Charisium vero, tanquam Hæreticum Communione Ecclesiæ, & suis functionibus indignum pronuntiarent. Sub hujus libelli finem Charisius fidei suæ Confessionem, quæ cum Nicæna concordabat, approposuit.

Postea lecta est Hæretica fidei expositione, cuius exordium erat: *Qui in Doctrina Ecclesiæ exacite erudiri cupiunt, aut a qualicunque Hæresi converti, præprimis sciant! quod credamus in unum Deum Patrem, æternum & cœtera. Mysterium Trinitatis satis bene explicabatur, at de Incarnatione dicebant: non dicimus duos Filios, aut duos Dominos, cum unicus sit p. 672. Filius per Essentiam, Deus Verbum, Filius Patris unicus, cui homo conjunctus, & Divinitatis particeps factus, etiam Nomen, & honorem Filii participat. Deus Verbum etiam per Essentiam Dominus est, & iste eidem conjunctus etiam ejusdem honorem participat. Hinc non dicimus duos Filios, aut duos Dominos propter inseparabilem conjunctionem Verbi cum illo, quem nostræ Salutis causa assumpsit, quæ conjunctio*

Sæculum V. A.C. 431. *Etio assumptum modo singulari Filium sa-
cit, & longe perfectiori, ac illo, quo no-
minaliter Filii Dei nominamur. Dicimus igitu-
s unicum esse Filium, & Dominum Iesum
Christum, intelligentes principaliter Deum
Verbum, & cogitatione jungentes, quo
assumpsit, nempe Iesum Christum a No-
zareth. Hujus Expositionis hic erat Epilo-
gus: *Hæc est Doctrina Ecclesiæ. Qui
cunque aliud cogitat, anathema sit! Qui
cunque pœnitentiam salutarem non reci-
pit, anathema sit!* quicunque Pascha jux-
ta præscriptum Ecclesiæ Catholicæ non ce-
lebrat, anathema sit! ultima duo anathe-
mata illorum Hæreticorum causa posita
erant, qui adduci ad sinum Ecclesiæ de-
bebant, scilicet Quartodecimani, aut No-
vatiani.*

Viri numero viginti, & unus sub-
scriperant in hunc modum: *Ego Budimus
filius Vinici ex Philadelphia, Quartodeci-
manus, postquam veritatem fidei orthodoxæ
agnovi, & Episcopum Theophanem rogavi,
ut me recipere, ad S. Ecclesiam Catholicam
perveni, & omnes Hæreses, præsertim
Quartodecimanorum, in qua fui, anathemati-
zizo; in fidei expositionem, supra posi-
tam, consentio, omnes illos anathematizans,
qui Pascha cum Sancta Ecclesia Catholicæ
& Apostolica non celebrant. Hoc per San-
ctam Trinitatem, per Pietatem, & Victo-
rias Imperatorum Theodosii, & Valenti-
niani*

niani juro! & si contra fecero, severitati Sæculum V.
Legum me subjicio. Cum illa expositio A.C. 431.
mibi fuerit prælecta, manu Senatoris He-
sychii subscripta, quia ipse litteras nescio.
Hesychius iste deinde suo nomine etiam
in eundem modum subscriptis. Aliqui no-
mine suo, & totius familiæ suæ subscripti-
re. Aliqui, inter quos etiam est Presby-
ter, nomine Patritius, nescire se litteras
formare fatentur.

p. 668.

Hac Lectione audita, prohibuit Con-
 cilium, ne quæ alia fidei Professio, quam
 Nicæna, vel proponatur, vel scribatur,
 & decrevit, ut si qui aliam a Paganismo,
 Judaismo, aut quacunque Hæresi con-
 verti volentibus proposuerint, si Episco-
 pi sint, aut Clerici deponantur, si Laici
 anathematizentur. Rursus si quis Epis-
 copus, aut Clericus deprehendatur cre-
 dere, aut docere illos errores, quos ex-
 positio fidei, a Presbytero Charisio de
 Incarnatione Filii Dei relata, continet,
 aut perversa Nestorii dogmata, hic ad-
 juncta, talem Concilium damnat, & ju-
 dicat deponendum, Laicos autem ana- *Sup. §. 41.*
 themate percutiendos, ut supra di-
 cendum est. Relecta deinde extracta ex
 libris Nestorii, primæ Sessioni inserta, *Edit. Gar-*
 & ita Sessio Concilii sexta finem accepit. *uer. p. 250.*
 Hanc expositionem fidei, quæ damnata,
 Theodorus Mopsuestenus scripsérat, post-
 modum etiam a Mario Mercatore refu-
 tatam.

§. LVII.

Sæculum V.
A. C. 431.

§. LVII.

Episcoporum ex Cypro postulatio.

Septima, & ultima Sessio Concilii Ephesini in Ecclesia S. Mariæ ultima die Juli celebrata; ita legi oportet, quamvis *Conc. Ephes.* actis ultima Augusti ponatur, nam, pol.

p. 787.

quam Comes Joannes advenit, Patres ultra congregati non sunt. In hac septima Sessione Reginus, Episcopus Constantiæ in Insula Cypro, suo & aliorum duorum Episcoporum Zenonis, & Evagri nomine, Libellum Concilio obtulit. Quod rebatur, a Clericis Ecclesiæ Antiochenæ libertatem, quam jure possessionis obtineret, sibi imminui. S. Epiphanio, Constantiæ Episcopo, & Cypri Metropolita, Sabinus successerat, & Sabino Troilus; Isto defuncto Joannes Antiochenus, Insulam Cypri Sedi suæ Patriarchali subiectam causatus, a Dionysio, Duce Orientis, duas epistolas obtinuerat, unam ad Theodorum, Cypri Prætorem, alteram ad urbis Constantiæ Clericos directam; utraque prohibebat, ne Constantiæ Episcopus eligeretur, donec hac super re Concilium Ephesinum pronuntiasset. Hac prohibitione non obstante, Reginus ordinatus fuerat. Hoc libello, & duabus Dionysii Ducis epistolis prælectis Concilium dixit, ut Episcopi ex Cypro causam suam clarius exponerent.

p. 800.

Episco